

EĞİTİMİZİN EN ÖNEMLİ ÜÇ SORUNU

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Salı, 06 Ekim 2015 07:12 -

Ulusal Eğitim Derneği, 1986'dan beri yapmakta olduğu cumartesi söyleşilerine, yeni öğretim yılına girilmesi nedeniyle yeniden başladı. Katılımcıların en çok 50 kişi aldığı dernek merkezindeki salona sığmayacağı düşünülmüş olmalı ki, 3 Ekim Cumartesi günü yapılan bu etkinlik Türk-İş Konferans salonuna alınmış. Konu "Yeni Öğretim Yılına Başlarken Sendikacı Gözüyle Eğitimimiz" idi. Ulusal Eğitim Derneği Genel Başkanı Nazım Mutlu'nun yönettiği açık oturuma hükümet sendikası olduğu gerekçesiyle Eğitim-Bir Sen çağrılmamış. Türk-Eğitim-Sen Genel Başkanı, Ankara dışında olacağı gerekçesiyle katılamamış. Eğitim-Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca, Eğitim-İş Genel Başkanı Veli Demir ve Anadolu Eğitim-Sen Genel Başkanı Cansel Güven görüşlerini açıkladılar. Eğitimimizin içinde bulunduğu sorunlardan yakındılar ve haklı olarak sorunları kaynağı iktidara çattılar.

Onları dinlerken günümüzde eğitim sorunlarımızın en önde gelenlerinin nasıl sıralanması gerektiğini kafamda evirip çevirdim. Orada söz alıp "katkıda bulunmak" yerine burada yazmanın daha verimli olacağını düşündüm. "Söz gümüşse sükût altındır" ilkesi gereğince, söz almayışımın nedeni, bunlardan birinin dinleyiciler tarafından "muhataralı" bulunacağı endişesidir. Bu arada, böyle açık oturumlara iktidar çevrelerinin çağrılmasında bir sakınca olmadığı gibi yararlı olduğu kanısındayım. Eğitim-Bir Sen de çağrılmalıydı. Bir derneğin üyeleri ve konferans müdavimleri ne kadar kızgın olurlarsa olsunlar karşı görüşleri de dinleyecek ve ona sakince yanıt verecek bir olgunlukta olmalıdır.

Benim açımdan eğitim sistemimizin en başta gelen üç önemli sorunu şunlardır:

ANADİLİNDE EĞİTİM: Daha 1990'lı yıllarda anadilinde eğitimin Türk eğitiminin en önemli sorunu olduğunu Öğretmen Dünyası'nda yazmıştım. Anadili farklı olan milyonlarca çocuğun okula başladığı zaman ve bütün öğretim hayatı boyunca öğretmeninden kendi dilinde tek bir sözcük duymayışındaki garabeti herkes düşünmelidir. Kendi çocuğunu onların yerine koyarak empati yapmalıdır. Üstelik nedeninin başlıcası bu konu olmak üzere Güneydoğu kentlerinde yıllardır oluk oluk kan akıyor. Anadilinde eğitimi sendikaların ve eğitim dergilerinin gözünde bu durum önemli ve güncel hale getirmiyorsa başka ne getirecektir? Belli ki burada milliyetçi duygularla konuyu yok sayma yoluna gidiliyor. Konuşmacı olan üç sendikadan Eğitim-Sen'in anadilinde eğitime taraftar olduğunu biliyoruz. Fakat sanırım Başkan Karaca'nın da bu konuya değinmemesinin nedeni, dinleyici kitleleriyle karşı karşıya gelme kaygısıdır.

EĞİTİMİZİN EN ÖNEMLİ ÜÇ SORUNU

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Salı, 06 Ekim 2015 07:12 -

EĞİTİMİN DİNCİLEŞTİRİLMESİ: AKP iktidarı, laik eğitimin yerine din ağırlıklı bir eğitim getirmek için çabalıyor ve okul programlarının düzenlenmesi ve imam hatiplerin artırılması yoluyla bunun için epey yol da aldı. AKP'nin, gençleri Osmanlı Ocaklarının birer militanı yapmak istediği görülüyor. Çocuklarımızın ve gençlerimizin dincileştirilen programlardan ne ölçüde etkilendiği ve AKP'nin arka bahçesi haline gelip gelmediğini henüz bilmiyoruz. Toplumun 12 yıl öncesine göre daha muhafazakâr olmadığını araştırmalar gösteriyor. AKP tek başına yeniden hükümet kurmayı başarabilirse bile modernleşme yolundaki toplumu geriye götüremeyecektir. O muhtemelen modernleşmeyi durdurmaya, hiç değilse yavaşlatmaya uğraşıyor. Fakat onun varmak istediği yerin tehlikeli bir nokta olduğunu kabul etmek zorundayız.

EĞİTİMDE EŞİTSİZLİK: Eğer güçlü bir halkçılık düşüncesiyle donanmış değillerse orta sınıf aydınları bu konuyu görmezlikten geliyorlar. Kendi çocuklarını piyasanın tercih edeceği bir diploma sahibi yapmak için özel okulların kapısını aşındırıyorlar. Yoksul halkın eğitimde nasıl korkunç bir ayrımcılığa tabi tutulduğunu anlamak için gelir dağılımı rakamları kadar onların çocuklarına sunulan eğitim olanaklarına bakmak yeter. Günümüzde eğitim, devlet imkânlarının seferber edilmesi biçiminde olsun, velilerin kendi bütçelerine dayanarak yarattıkları imkânlar açısından olsun üst ve orta sınıflar yararına işliyor. Bu durum, sofrasında türlü çeşitli yemekler bulunan birilerinin beslenmesiyle, kuru bir ekmekle beslenenler arasındaki fark gibidir. Sendikalar özel okulları, bu yanı sıra değil, dinci öğrenci yetiştireceği kaygısıyla eleştiriyor. Oysa "çağdaş, laik, Atatürkçü" etiketi altında öğretim yapan birçok özel okulun hedefi, küresel sermayenin ihtiyaçlarını karşılayacak eleman yetiştirmektir. Basınımızda eğitimde eşitsizliği açıkça ve ısrarla dile getiren tek gazete yazarı Hürriyet'te İsmet Berkan'dır.

YAŞAR KEMAL FARKI

Aynı günün akşamı Çankaya Belediyesi'nin Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde Dil Derneği'nin hazırladığı Dil Bayramı kutlama programı vardı. Bu yılki kutlama Yaşar Kemal'e adanmıştı. Salonun adı da artık Yaşar Kemal Salonu olmuştu. Ödüller verildi. Hepsi günlük siyasete ait çeşitli konuşmalar yapıldı. Bir şeyi açık seçik fark ettim: Yaşar Kemal'in mücadelesi ve görüşleri nasıl da arı ve duru idi. Halkların ve dillerin kardeşliğini savunuyordu. Zeynep Oral ve Nebil Özgentürk'ün onun hakkındaki konuşmaları diğerlerini gölgede bıraktı. Anladım ki Türk aydınları, tarihsel konuları gereği sosyalizme mahkûmdur. (4 Ekim 2015)